

[KUNNY *ai*

sg *m A* kunny. \diamond *n N* kunn(e). \diamond *G* kunn(e)go.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „kuna” ‘zwierzę futerkowe lub skórka z niego’:

Zestawienie: »kunny czynsz« = opłata świadczona przez ludność chłopską w miejsce dawnej daniny w skórkach kunich: czynszu rolnego nie płać, jedno miodowy i kunny czynsz, który się już w kmiecym inkludował. LustrSand 127.

a. *W funkcji rzeczownika: »kunne«: Kunne. – Kunnego dawają wszyscy cum venatoribus pro anno mc. 1/27/0 LustrSand 127, 128.*

Cf KUNI, [KUNICA]

AKtt